

Róbert Vacula

Ponáhľajme sa za ním.

Keď sa Ježiš dopočul, že Jána uväznili, odobral sa do Galiley. Opustil Nazaret a prišiel bývať do pobrežného mesta Kafarnaum, v končinách Zabulon a Neftali, aby sa splnilo, čo povedal prorok Izaiáš: „Krajina Zabulon a krajina Neftali, na ceste k moru, za Jordánom, Galilea pohanov! Ľud bývajúci v temnotách uvidel veľké svetlo.

Svetlo zažiarilo tým, čo sedeli v temnom kraji smrti.“ Od tej chvíle začal Ježiš hlásať: „Robte pokánie, lebo sa priblížilo nebeské kráľovstvo.“ Keď raz kráčal popri Galilejskom mori, videl dvoch bratov, Šimona, ktorý sa volá Peter, a jeho brata Ondreja, ako spúšťajú sieť do mora; boli totiž rybármi. I povedal im: „Podďte za mnou a urobím z vás rybárov ľudí.“ Oni hneď zanechali siete a išli za ním. Ako šiel odtiaľ ďalej, videl iných dvoch bratov, Jakuba Zebedejovho a jeho brata Jána, ako na lodi so svojim otcom Zebedejom opravujú siete, aj ich povolal. Oni hneď zanechali loď i svojho otca a išli za ním.

A Ježiš chodil po celej Galilei, učil v ich synagógach, hlásal evanjelium o kráľovstve a uzdravoval každý neuh a každú chorobu medzi ľuďmi.

(Mt 4, 12 – 23)

Ježiš prichádza do Kafarnauma potom, čo sa dozvedel o Jánovom uväznení. Jánova verejná misia sa skončila. Zvyšok svojho života strávi v žalári. Nebude žiť na výslni ani nebude požívať zaslúžený odpočinok po úspešne splnenej misii. To, čo sa nám javí ako nespravodlivosť, Ján prijíma ako novú úlohu. Pripravuje sa, aby Boha oslávil najvyššou obeťou.

Ježiš začína tam, kde Ján skončil: Robte pokánie, lebo sa priblížilo nebeské kráľovstvo. Zo spôsobu, akým sa máme pripravovať na príchod nebeského kráľovstva, môžeme pochopiť, že Ježiš nemá na mysli pozemskú ríšu, ktorá bude oplývať medom a mliekom. Tak ako Jánova odmena i Božie kráľovstvo má iné dimenzie, než na aké sú zvyknutí ľudia tohto sveta. To, čo sa má pokáním očistiť, je naše srdce. Ono si Pán túži podrobiť, aby v čistom srdci mohla prekvítať pravda a život, svätosť a milosť, spravodlivosť, láska a pokoj. Všetko, čo by sme si priali mať okolo seba, musí najprv vyklíčiť v našom srdci. Pokánie to nie je samoúčelná askéza. Znamená, že vo svojom srdci urobíme miesto pravde a životu, odstránime všetko, čo nezodpovedá spravodlivosti, napravíme to, čo narúša lásku

a pokoj. Dajme sa do toho s plným nasadením! Ježiš si dnes vyšiel za mesto. Ponáhľajme sa za ním. Ide sám po morskom brehu. Stretáva tu tvrdých mužov práce, ktorí sa živia rybolovom. Pri jednej skupine sa zastavil. Pozoruje ich prácu. Je tam starý otec a jeho dvaja synovia. Tých dvoch mladých mužov si Boh od večnosti vyhliadol za svojich spolupracovníkov pre svojho Syna. Ale všetko závisí na ich súhlase. Ježiš ich oslovil. Jeho pozvanie je stručné a radikálne. Zanechajte ryby a poďte za mnou. Mám pre vás inú úlohu. Budete loviť ľudí. Tí dvaja opustili svoj majetok i svojho otca a šli za Ježišom. Rovnaká situácia sa o chvíľu opakuje. Opustili loď i svojho otca a šli za ním.

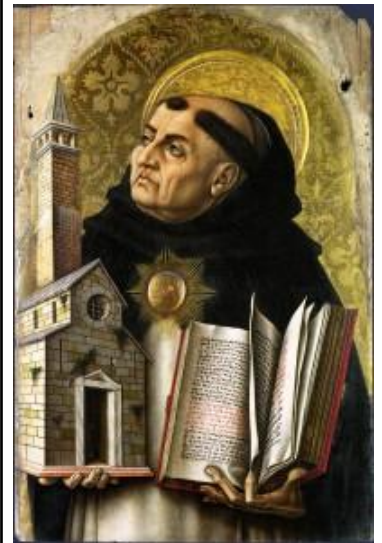
Predstavme si, že nás by niekto neznámy nečakane zavolať pri našej práci. Koľko by to bolo otázok, námietok, podmienok a protinávrhov, koľko úvah a odkladov! Ale tí štyria šli.

Ako je možné zameniť istotu za neistotu? Je to možné, ak uveríme, že môžu existovať iné, ešte istejšie istoty, než tie naše. Novou istotou prvých učeníkov sa stala bezpodmienečná dôvera k tomu, kto ich povolal. Tým, že dokázali opustiť nielen svoj majetok a svojich príbuzných, ale i všetky svoje plány, predstavy a istoty stali sa súčasťou prozreteľného diela, ktoré nekonečne prekračuje všetky ich doterajšie istoty a možnosti. Keby trvali na svojich istotách, zostali by anonymnými galilejskými rybármi. Ale tu nešlo len o nich. Na ich súhlas teda nečakal len Ježiš, ale milióny tých, ktorí žíznil a žiznia po radostnej zvesti. Mohol niekto z tých nevzdelaných rybárov tušiť, čo vzíde z ich bezvýhradnej ochoty?

Zrevidujme vo svetle tejto skúsenosti svoje istoty, plány, ambície. Sme do nich zamilovaní. Uznajme, že existujú ešte vyššie, ďalekosiahlejšie projekty, ktorých dosah nie sme schopní vytušiť a domysliť rovnako ako prví učeníci.

Ježiš stále chodí po brehu a hľadá svojich spolupracovníkov. Čo sa stane, ak jeho zrak spočinie i na tebe, brat, sestra? Pociťujeme strach pred takým pohľadom? Máme na jazyku otázku: prečo práve ja? Opýtajme sa Šimona, Ondreja, Jakuba a Jána, ako sa dnes pozerajú na svoje rozhodnutie; nech dosvedčia, kto komu preukázal väčšiu veľkodušnosť, či oni Bohu, alebo Boh im.

Pán je moje svetlo a moja spása, koho sa mám báť? Pán je ochranca môjho života, pred kým sa mám strachovať?

Carlo Crivelli: Tomáš Akvinský (15. stor.)

*Si Učiteľ náš, Kriste,
dobrý, večný,
tvoj milý zákon pomáha nám
k spáse,
my vieme s Petrom,
že má slovo tvoje
životné zdroje.*

*Najlepší Pastier ľudstva,
z neba stále
Neveste svojej obnovuješ sľuby,
preto aj v búrkach
Cirkev oddane ti
stred sveta svieti.*

*Preverže svojich
slávnych služobníkov,
tie jasné, živé hviezdy
na oblohe,
nech ožiaria nám k nebu chodník
šerý
pravdami viery.*

*Kiež sa ti zľúbi náš spev,
Učiteľu!
Hlas učiteľov otvára nám taje
duchovné a od hmoty nezávisle
pouča mysle.*

*Náš dnešný svätec
nech sa prihovori,
by tvoj ľud rád mal svetlo
a v ňom kráčať,
kým nezaplesá preniknutý žiarou
pred tvojou tvárou. Amen.*

Hymnus na ranné chvály učiteľov Cirkvi

Srdce plné zrady

Ž 5, 10: Lebo v ich ústach úprimnosti niet, ich srdcia sú plné zrady; ich hrtan je ako otvorený hrob, na jazyku samé úlisnosti.

Môj dobrý Bože, ako dobre je žiť vo vedomí, že môžem k tebe prísť, že mám vždy ku komu prísť, lebo ty si tu, vidíš ma, počuješ a miluješ ma.

Zvelebujem tvoju milosrdnú lásku. Teším sa, že ma neodmietaš ako hriešnika a že nikomu neberieš nádej. Ved' ty nalomenú trstinu neodlomíš a hasnúci knôtik nedohasiš.

Ty dávaš záruku pravde, dobrú, spravodlivosti, láske. A hoci nás ani v našom najväčšom previnení nikdy nezavrhuješ, hoci nechceš smrť hriešnika, predsa nikdy nemôžeš súhlasiť so zlom, s hriechom, neláskou, zlobou a nenávisťou.

Pane, žalmista jasne vyznáva, že tebe sa nemôže páčiť neprávosť, ty nemôžeš mať záľubu v tom, čo je zlé.

Si svetlo, ktoré nemá nič spoločné s tmou, iba ju odhaľuje a premáha.

Si pravda, ktorá nikdy nemôže byť priateľom lži, klamstva, lebo dosvedčuješ, že pravda oslobodzuje, a nie lož, že pravde bude patriť posledné slovo, a nie klamstvu.

Si láska, ktorá odhaľuje sebeckosť a jasne sa od neho odlišuje.

Si vernosť, ktorou ostaneš navždy ten istý, lebo seba samého nemôžeš poprieť.

Pane Ježišu, chcem prežívať v hĺbke svojho srdca slová žalmistu, keď hovorí o srdci plnom zrady. Zrádzajúcim by sa moje srdce stávalo vtedy, keby nechcelo vidieť a rešpektovať rozdiel medzi dobrom a zlom, svetlom a tmou, láskou a sebeckosťou, vernosťou a zradou.

Ježišu, neraz sa hrozím toho, že ťa môžem zrádzať, že môžem byť v tvojej blízkosti ako tvoj apoštol a pritom ťa zrádzať. Uvedomujem si, že môžem byť a som slabý, neraz môžem zhrešiť a zlyhať, no to všetko ma neničí, nedemoralizuje, ak dokážem veci pomenovať pravdivo a jasne. Demoralizuje ma, keď k hriechu, neláske, neúprimnosti zaujmem postoj, ktorý svedčí o tom, že som ľahostajný k hriechu, ľahostajný k tebe a strácam vnímavosť svojho srdca.

Pane, v súčasnosti sa stretám s postojmi, ktoré zahmlievajú dobro a pravdu, spravodlivosť a lásku. Pre mnohých zlo nieje zlom, pravda pravdou, spravodlivosť spravodlivosťou, láska láskou.

Stretám sa s postojmi, v ktorých chýba úcta a bázeň pred tebou, s postojmi, ktoré zľahčujú vernosť tvojmu slovu, tvojim prikázaniam, tvojmu evanjeliu.

Dobrý Ježišu, nauč ma nikoho nesúdiť a neodsudzovať, no pritom celým srdcom veriť a hlásiť sa k tvojej pravde, k tvojmu slovu, k tvojim prikázaniam, k tebe samému.

Jozef Šuppa SJ „Modlitby srdca“

Arcidiecézny katechetický úrad v Bratislave ponúka veriacim farností Bratislavskej arcidiecézy možnosť zapojiť sa do 6. ročníka biblickej súťaže **Biblia pre všetkých**, ktorá je určená nielen na získanie nových vedomostí o Svätom písme, ale je aj ponukou k životu naplnenému Božím slovom. Viac informácií sa dozviete z plagátu na výveske. Keďže Božie slovo je „živé a účinné“, istotne prinesie dobré ovocie všetkým, ktorí sa do súťaže zapoja.

Byť, či mať

Keď otvoríme akýkoľvek časopis či noviny, pustíme televíziu alebo rádio, zistíme, že väčšinou sa píše a hovorí len o tom, čo kto urobil alebo neurobil, ako sa realizoval, čo dokázal, nedokázal alebo sa chystá dokázať, čo nazhromaždil a ako sa obohatil. Sme v pokušení to uprednostniť pred kvalitou ich bytia, ich srdca. Už v staroveku bolo jedným z najväčších zvodov modlárstvo: „Klaňali sa dielu svojich rúk...“ Súvisí to s pokušením, ktorému podľahli už ľudia v raji - chceli si zariadiť šťastný život sami, bez Boha. Je to pokušenie uspokojiť svoje najhlbšie túžby len tým, že sa budeme takzvané „sebarealizovať“.

Človek je povolaný klaňať sa jedine Bohu, pri každom inom uctievaní stráca svoju dôstojnosť. Jedného dňa tu bude musieť zanechať úplne všetko: celý svoj majetok, peniaze, známosti, medaily a vyznamenania, tituly i znalosti, úspechy, fotografie a suveníry z ciest... Odnesie si len to, kým je, a vôbec nič z toho, čo má.

Je dobré, že nás na to konečné opúšťanie život pripravuje postupne.

Vojtěch Kodet O.Carm., ThD. „Hľadám tvoju tvár“

Sväté omše v 3.týždni cezročného obdobia - (A)

23.I. pondelok

17:00 *Za Ľ Miroslava Kordoša a rodičov*

24.I. utorok

17:00 *Za členov rodiny Teofila Macáka*

25.I. streda

17:00 *Svätá omša v Štefanovej*

26.I. štvrtok

17:00 *Za Božie požehnanie pre študenta*

27.I. piatok

17:00 *Za Ľ Gabrielu*

28.I. sobota

08:00 *Za Ľ Františka*

Upratovanie kostola: 229-253

29. I. 4.nedel'a cezročného obdobia - (A)

08:00 *Za farníkov*

Lektori: Pešková E., Radakovičová J.

11:00 *Podakovanie Pánu Bohu za 90 rokov života*

Lektori: Kordošová A., Polakovič P.

14:00 *Posvätný ruženec a litánie*

Liturgický kalendár

23.I. pondelok	Sv. Ján Almužník, Sv. Emerencia, mučenica
24.I. utorok	Sv. František Saleský, biskup a učiteľ Cirkvi - Sp
25.I. streda	Obrátenie sv. Pavla, apoštola - Sviatok
26.I.štvrtok	Sv.Timotej a Titus, biskupi - Sp
27.I.piatok	Sv.Angela Merici, panna - Esp
28.I.sobota	Sv. Tomáš Akvinský, kňaz a učiteľ Cirkvi- Sp

8. ICH SRDCE BOLO OTUPENÉ

(Mk 6, 45 – 52)

A hneď prinútil svojich učeníkov, aby nastúpili na loď a išli napred na druhý breh k Betsaide, kým on rozpustí ľud. Keď ich rozpustil, odišiel na vrch modliť sa. A keď sa zvečerilo, loď bola uprostred mora a on sám na zemi. Videl ich, ako sa namáhajú pri veslovaní, lebo vietor dul proti nim. A nad ránom, kráčajúc po mori blížil sa k nim a chcel ich obísť. Keď ho videli kráčať po mori, mysleli si, že je to mátoha, a vykriekli; všetci ho totiž videli a zľakli sa. Ale on sa im hneď prihovoril: „Vzchopte sa! To som ja, nebojte sa!“ Vstúpil k nim do lode a vietor utíchol. A boli celí ohromení, lebo nepochopili, ako to bolo s chlebmi; ich srdce bolo otupené.

Uvažujme:

Záverečná veta tohto úryvku evanjelia sa mi javí kľúčovou pre pochopenie jeho posolstva. Možno takto lepšie chápať Ježišov vzťah k apoštolom. Evanjelista Marek zaznamenáva, že Pán Ježiš ich prinútil, aby nastúpili do loďky a vyplávali na druhý breh. Otupené srdce je asi potrebné neraz donútiť. Sám Ježiš sa odišiel modliť na vrch. Modlitba je teda cesta k uzdraveniu otupeného srdca Kristovho apoštola i ostatných ľudí.

Ježiš videl, ako sa apoštoli namáhajú pri veslovaní. Premena otupeného srdca si totiž od nás vyžaduje námahu, či už ide o naše srdce alebo o srdce druhých. Keď ho apoštoli videli kráčať po mori, zľakli sa, lebo si mysleli, že je to mátoha. Otupené srdce potrebuje prežiť zdravý šok. Potrebuje počuť slová povzbudení. Nebojte sa, vzchopte sa. Ja som to. A najmä potrebuje Ježišovu prítomnosť, ktorá mení aj rozbúrené more nášho vnútra, našich vzťahov, našich citov na veľké ticho.

Apoštoli boli celí ohromení, lebo nepochopili udalosť s chlebmi. Táto poznámka je zaujímavá už v tom, že apoštoli vo svojom vzťahu k Pánu Ježišovi neraz prežívajú aj nechápavosť.

Udalosť s chlebmi je výzvou aj pre nás. Pre jej pochopenie treba zmeniť otupené srdce. Veriacim a milujúcim srdcom objaviť Ježišov postoj k nám. Najväčšou tragédiou pre Kristovho kňaza je mať otupené srdce. Srdce otupené pre Božiu lásku, pre vnímanie toho, čo sa deje v Božom srdci a v srdciach ľudí.

Povzbudme sa:

V jednom liste Kongregácie pre kňazov môžeme čítať: Kňazské srdce je konsekrované pre najväčšiu lásku, preto smie v ňom prebývať iba láska Kristovho Srdca. Svätý kňaz Arnold Janssen okrem iného povedal: Lásku a dôveru si nemožno vynútiť... Srdce človeka je nevyspytateľné a nedá sa ináč získať ako mnohým uznaním, láskou a vlídnosťou.

Pýtajme sa:

Pamätám, že moja kňazská služba podstatne závisí od toho, aké je moje srdce? Prežil som či videl, čo znamená mať otupené srdce?

Čomu ma učí Pán Ježiš keď uzdravuje otupené srdce svojich apoštolov? Čo môžem vyčítať z tohto spôsobu uzdravovania? Vidím nutnosť určitého prinútenia, potrebu modlitby, námahy, povzbudení a utišujúcej prítomnosti? Čo mne pomáha meniť svoje otupené srdce a srdce druhých? Nechávam sa uniesť výčitkami alebo prijímam

skôr povzbudenie? Prináša moja prítomnosť medzi ľuďmi pokoj, radosť, stíšenie alebo ľudí rozdeľujem, znečisťujem, kazím, vediem k vzájomnému súpereniu, k tvrdosti srdca bez lásky?

Konajme:

V osobnej modlitbe pred svätostánkom budem prosiť za seba i za tých, ktorým slúžim, aby v našich srdciach bola láska Kristovho Srdca.

Modlime sa:

Láskavý Ježišu, ty ma voláš k sebe a chceš, aby som sa učil byť tichým a pokorným srdcom. Prosím, pretváraj moje srdce podľa svojho srdca. Nedopuť, aby sa stalo otupeným, aby nevnímalo teba a to, čo sa deje v srdci tých, ku ktorým si ma poslal. Povzbudzuj ma, prosím, svojím slovom a uzdravuj ma svojou prítomnosťou.

Mária, Matka milujúceho a vnímavého srdca, bdej nad mojím srdcom.

Jozef Šuppa SJ „Byť s Ježišom“-meditácie nad Markovým evanjeliom

Ťažké srdce má ľahkú myseľ

Kde je núdza najvyššia, pomoc Božia najbližšia.

Príslovie

„A tak som celý deň veselá.“ Deväťročná dievčatko, ktoré napísalo tieto slová, malo naozaj prečo byť smutné, zatrpknuté, sklúčené, lebo už ako malé dieťa utrpelo pre mozgovú chorobu trojnásobnú stratu - zrak, sluch a reč. Spočiatku bolo zúfalé, a keďže nemohlo preraziť ten múr mlčania, čím ďalej, tým zúrivejšie trhalo, hrýzlo, rozhadzovalo všetko, čo mu prišlo pod ruky. Ale kde je núdza najvyššia, pomoc Božia najbližšia. Vtedy sa v jej živote objavila slečna Sullivanová ako jej učiteľka.

Mala iba dvadsaťjeden rokov, pred dvanástimi rokmi bola sama slepá/ a tak dobre chápala malú Helen a vychovávala ju s takou trpezlivosťou a starostlivosťou, že dieťa sa postupne naučilo značiť písmená do dlane. A keď dokonca pochopilo, že každá vec má svoje pomenovanie, bolo od radosti celé bez seba.

Neskôr, keď Helen Kellerovú poznal už celý svet, vo svojich spomienkach napísala: „Ťažko by ste našli šťastnejšie dieťa, ako som bola ja v ten deň, keď som sa to naučila. Ležala som v postieľke a rozmýšľala o všetkých tých radoostiach, ktoré na mňa čakajú, a po prvý raz som túžila, aby už bolo ráno.“

Svojimi knihami a prácou pre slepých, najmä však svojím príkladným spôsobom, akým zvládla taký ťažko znesiteľný osud, stala sa požehnaním pre mnohých. Rozhodne nebola vážna. Každý, kto sa s ňou stretol, rozprával o jej veselosti, ktorá zaznieva aj z jej vlastných slov: „Nemôžem tie pekné veci vidieť očami, ale vidím ich duchom, a preto som celý deň veselá. Väčšina ľudí posudzuje svoje šťastie podľa telesného zdravia a materiálneho bohatstva. Keby šťastie záviselo od toho, potom by som ja, ktorá ani nevidím, ani nepočujem, mala naozaj prečo zalamovať rukami, sedieť v kúte a plakať. Keď som aj napriek môjmu stavu šťastná, keď je pocit šťastia tak hlboko vo mne zakorený, skrátka, keď som optimistka, potom stojím za to vypočuť si moje svedectvo o optimizme.“

Usmev na jej tvári potvrdzuje, čo básnik napísal vo veršoch:

Radosť spieva, čo žiaľ vytrpel. Ťažké srdce má ľahkú myseľ.

Utrpenie a radosť už nie sú nezmieriteľní nepriatelia.

Pavol VI.

Max Rosler „Skoré uzdravenia“

Neomylný navigačný systém operencov

Vtáky sú obdarené zázračnou schopnosťou orientácie pri sťahovaní sa zo svojich hniezdísk na svoje zimoviská v jeseni a, naopak, pri spätnom návrate z teplých krajín do svojich rodísk na jar. Do vienkia dostali od dobrotivého Stvoriteľa neomylný navigačný systém, akési vnútorné „GPS“. Aj bez technických pomôcok, akými sú kompas, mapa, zemepisný atlas, poznajú svoju trasu a potrafia priam so zázračnou presnosťou doslova na centimetre do svojich hniezdísk i zimovísk.

Do zátiaší našej prírody sa na jar vrátia tie vtáčatá, ktoré sa vyliahli len a len v týchto lokalitách. Nevychádzam z úžasu, keď sa nám na priedomie vrátia belorítky či lastovičky, ktoré tu vlani alebo predvlani uzreli svetlo sveta. Muchárik bielokrký zahniezdi v slivkovom sade v tej istej ponúknutej búde ako lanský rok. Strakoš červenochrbtý sa vráti na ten istý šípový krík uprostred záhradky, na ktorom vychoval potomstvo po tri predchádzajúce roky. Murárik červenokrídly, tento nadprirodzený operenec z najlukratívnejšej nebeskej štvrte, zavíta po roku na tú istú trvalú adresu nebotyčného skalného brala Čierneho kameňa a zostáva verný rovnakej pukline ako jeho dávni prapredkovia spreď tridsiatich rokov.

Zázračnú orientáciu vtákov pri migrácii podľa dennej a nočnej oblohy, magnetických siločiar Zeme alebo polarizovaného svetla oblohy, ako aj pomocou fyziognómie krajiny, ktorou ich obdaril geniálny Stvoriteľ, považujú prírodovedci za jeden z najväčších fenoménov živej prírody.

Miroslav Saniga „Zrkadlenie Stvoriteľa v prírode“

2. Modlitba chorého pred operáciou

„Jeho rany vás uzdravili“ (1 Pt 2,24).

„Náš život je v Kristových rukách. Jeho všemohúcnosť nás vie urobiť šťastnými. Čokoľvek nás zastihne dnes alebo zajtra i do smrti, Boh o tom vie a pri všetkom nám žehná. Jeho dobrota urovnáva všetky cesty nášho života.“

bl. Zdenka

Milovaná sestra Zdenka, ty si bola plná dôvery v Božiu pomoc a plná vnútornej istoty o Božej prítomnosti v tvojom živote. Vypros potrebnú pomoc pre lekárov a pre mňa, ktorý(á) som pred vážnou operáciou (transplantáciou). Môj ďalší život závisí od úspešnej operácie (transplantácie).

Blahoslavená Zdenka, vypros mi dar viery a istotu o Božej blízkosti. Prihováraj sa u Pána, ktorému si zasvätila svoj život, za zázrak môjho úplného uzdravenia. Pros, aby som po uzdravení mohol(a) vzdávať Bohu vďaka svojím životom viery, nádeje a lásky a modlitbou posväcovať seba i svojich blízkych.

Blahoslavená Zdenka, prihováraj sa za mňa!

Kongregácia milosrdných sestier Svätého Kríža „ Modlitby za chorých“

Žiaden suchý chlieb

Aké by to všetko bolo jednoduché, ako by to poslúžilo šíreniu dobra, keby sme mali, my veriaci, viditeľné úspechy! Aké by to bolo nádherné, keby sme si zachovali v každodennom živote hodnoty, ku ktorým sme sa pred niekoľkými týždňami cez vianočné dni hlásili! Aký by to bol tromf v našich rukách, keby sme mohli posmeškárskej kolegyni a hlavou potriasajúcej dcére strčiť pod nos: „Tu, pozri, zázrak, odpoveď na tvoju otázku, odpoveď na moje modlitby.“ Nazdávame sa občas...

Naozaj! Veď či sú zázraky nemožné?! Mojžiš uderil na skalú a vytiekla voda. Daniel spieval chválospevy Bohu a levy mu neublížili. Ježiš rozdelil päť chlebov a dve ryby a všetci sa nasýtili. Jeho Cirkev narástla v obrovskej miere, má nádherné idey, cenných ľudí, vytvorila požehnané diela - ale zázraky, mimoriadne znamenia pre Božiu prítomnosť a blízkosť, akoby stále viac a viac chýbali. Mnohí vešajú dnes svoju vieru na takéto znamenia: laboratórne hodnoty z krvných testov, výsledky na burze, prognózy mudrcov dnešných čias... To je však „chlieb“ na jeden, dva, tri dni, a potom máme hlad po niečom novom. Sami sme sa o tom viackrát presvedčili.

Celkom iným pokrmom je Ježiš Kristus. On -Chlieb života, posilňuje našu oddanosť, lieči naše trápenia a pomáha nám v každodennom boji o prežitie...

Všimnime si, že Ježiš nerozdeľuje chleby a ryby preto, lebo ľudia očakávajú od neho zázrak. On to robí preto, lebo ľudia hladujú, majú núdzu. Lebo ani najlepšia kázeň nenaplní hladný žalúdok a nezamestnanému nevybaví prácu. Túto každodennú núdzu treba odstrániť. On pomáha a delí.

Napriek tomu sa to stalo: chcú ho urobiť svojim kráľom. „Kráľom chleba“, ktorý im vyrieši ich každodenné problémy. A presne to On odmieta. Keď ho chcú využiť, keď chcem aj ja využiť Boha pre seba, pre svoje osobné výhody či šťastie, vtedy On odchádza.

Nie, bolo by cynické vzhľadom na biedu vo svete a vo zväčšujúcej sa miere aj v našej krajine - vyhovoriť hladujúcim hlad alebo tvrdiť, že to nie je záležitosť kresťanov. Ľudia potrebujú prácu, potrebujú byť, potrebujú obživu, sociálne istoty. Ľudia potrebujú každodenný chlieb. A Ježiš nás učí modliť sa za tieto hodnoty, ale aj zodpovedne pracovať na odstránení biedy, ako aj vytvárať všetko, čo je potrebné pre každodenný život.

Kiežby sme s ochotou nachádzali odvahu stretnúť sa s ním, s tým, ktorý nám neponúka žiaden „suchý chlieb“, veď On je Chlieb života, ktorý dáva silu prežiť zodpovedne každý deň.

Viliam Judák „Svetlo všedného dňa“

www.fara.sk/vistuk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku